

CSÜGGEDÉS

Makra Ildikó

Néha rettent a hitem,
Ami oly’ hirtelen jött,
Odvas fák között,
Terméketlen napok
Közepette.
Létem meddő volt, molyette,
Tudatom majd’ kettéhasadt.
Nem volt semmi
Szívderítő a Nap alatt.
S ahogy az idő haladt,
Éreztem, nem jó ez így.
S valaki szólt:
Ne félj, csak higgy!
Akkor megszűnt a félelem,
S én azóta létezem.

Mégis, néha elönt a közöny,
Amelyhez rég volt oly’ sok közöm.
S hogy miért e csüggedés?
Tán, mert hitem kevés,
Hogy tökéletes lehetek.
Monoton múlnak órák, napok, hetek,
S minden azzal fenyeget,
Hogy visszatér a régi én.
De, hogy hitem elveszíteném,
Lassan megszûnik a gondolat.
Valaki megnyesi a szívemen
A fákat, bokrokat,
Hogy újult erővel
Termő gyümölcsöt hozzanak.

Forrás: www.keresztenydalok.hu